

Tolle

750 let Augustiniánů v Čechách
1262–2012
S nadějí a radostí

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červenec/Srpen 2012, r. XVI. č. 174

„Kdo skrývá pravdu a kdo pronáší lež, oba jsou vinni. První, že nechce prospět, druhý, že touží škodit.“
(Sv. Augustin)

Preevangelizace s pivem

První dva dny června tohoto roku zůstanou v paměti naší farnosti jako dny opravdu plné zážitků a radosti. První den, na Den dětí, jsme otevírali dveře našeho kostela a kláštera pro více než 3000 lidí, kteří měli možnost u nás najít něco duchovního, kulturního i radostného. Duchovní byly nejen modlitby nešpor a kompletáře, ale i ticho okolo hořícího srdce v presbytáři. Kulturní byla komentovaná prohlídka kostela, koncert našeho sboru, a lidé se také dozvěděli něco o tom, jaký je život v klášteře. A radostné bylo setkání na zahradě, u piva a u párků, kde návštěvníci měli čas na odpočinek a ochutnání něčeho tak typicky klášterního jako je pivo. Na ulici si lidé říkali, že u Tomáše je to hezké; a přemýšleli právě nad tím, jak je nejprve potřeba postarat se o unavené lidi, na potřebu postarat se o tělo, aby pak člověk mohl mít zážitek duchovní a kulturní. Servírovali jsme tak více než 1000 lahví piva; jak někdo komentoval: „U Tomáše evangelizujete pivem“. Ano, i tak se dá evangelizovat, připravit půdu, aby pak mohlo vykvést evangelium. Je třeba, jak říká sv. Pavel, radovat se s radujícími a trpět s trpícími. Jen tak lidé budou moci pochopit církev jako otevřené společenství, které dokáže žít radostí z Ježíše bez toho, aby o tom mluvilo. A to dělala mládež našeho kostela svojí službou u piva a párků.

Radostné byly také naše farní a školní slavnosti. Jako farnost jsme se Kristem vydali na cestu tam, kde jsou lidé, do parku. Radost z toho měl určitě i Ježíš, který nám dopřál hezké počasí, přestože všichni předpovídali na tento den déšť a zimu. Kristus je živý a je mezi lidmi a my bychom to měli zvěstovat tím, co děláme. Ukázali jsme, jak žijeme a co děláme ve farnosti, a otvírali jsme dveře všem. Lidé se zastavili, zeptali se, o co jde a byli nadšení. Mnoho z nich zůstalo s námi a s námi oslavovalo. Stálo to za to a myslím si, že můžeme být hrdí na to, co jsme dokázali: Spolu i s Ježíšem můžeme udělat velké věci!

Děkuji všem, kteří při této akci pomáhali. Pán Bůh zaplať a buďme za to rádi! A chvála Bohu, jestliže i naše tomášské pivo nám pomůže připravit půdu pro evangelizaci a zvěstování radostného poselství Ježíše.

Krásné prázdniny!

P. Juan, OSA

Potkala jsem...

se s jevem, který stojí za vážné zamyšlení pro toho, kdo si říká katolický křesťan.

Jedna starší katolička ovdověla. Celý život byli s mužem upřímnými katolíky a pravidelně se zúčastňovali mši svatých, přijímali svátosti, starali se o okolí kostela i pořádek uvnitř, zúčastňovali se (pokud nějaké byly) farních akcí. Dcera jim před lety zahynula při leteckém neštěstí v zahraničí, příbuzné v místě bydliště neměli a nemají. Pak byl manžel před časem raněn mrtvicí, paní se o něj obětavě a často nad své síly starala. Do kostela chodila méně, farníci i farář ji politovali, ale to jí moc nepomohlo.

V té době se do sousedství přistěhovala rodina, která se vyznáním hlásila k jedné z větví evangelické církve. Po několika týdnech se začali navštěvovat, pomáhali paní s mužem, zahrádkou i domem a když zjistili, že je věřící, nabídli jí společné modlitby a pomoc pro dobu, kdy byl čas bohoslužby v „jejím“ kostele. Stav manžela se stále horšil, tak chtěla požádat svého faráře o službu svátosti pomazání nemocných. Ten návštěvu slíbil, ale nepřijel (bydlí v jiné obci) ani po měsíci a nemocný pán jednoho dne nezaopatřený a nešťastný zemřel. Pohřeb měl sice církevní, ale jak pravila ta paní „připadalo mi to, jako když se říká, že někdo přišel s křížkem po funusu...“

Zmínění sousedé se s ní v té smutné době každý večer modlili. Brzy na to paní v nemocnici voperovali kardiostimulátor a do katolického kostela, který je v obci na vysokém vršku, už vůbec nedošla. Sousedé jí nabídli možnost navštěvovat společenství jejich církve ve městě, kam dojíždějí a kam ji mohou vozit autem.

Říkala mi, že se mezi těmito věřícími cítí jako v rodině a to hlavně proto, že členové s velkou vážností hledí na vzájemné potřeby – na staré, dočasně i dlouhodobě nemocné i na ty, kteří potřebují třeba pomoc s dětmi, nebo jsou v materiální nouzi. Nikdo z nich není ani dočasně vyřazen z duchovního života církve. Přesto je jí líto, že tak vlastně opustila katolickou církev, ale utěšuje ji, že až do smrti bude moci chválit Boha spolu s ostatními a mít tak posilu pro slábnoucí duši i tělo.

E.B.

2. rok přípravy na velké jubileum sv. Cyrila a Metoděje. Rok biřmování.

Přinášíme texty z Katechismu katolické církve na téma biřmování.

1295. Pomazáním posvátným křížem dostává biřmovanec „označení“, pečeť Ducha svatého. Pečeť je symbolem osoby, její autority a jejího vlastnictví nějakého předmětu — proto se vtiskovala vojákům pečeť jejich vůdce, anebo otrokům znamení jejich pána —, ověřuje právní úkon nebo určitý dokument a v určitých případech jej kryje tajemstvím.

1296. Sám Kristus prohlašuje, že je označen pečeti svého Otce. I křesťan je označen pečeti: Bůh si nás v Kristu pomazal, „vtiskl nám svou pečeť, a tak nám vložil do srdce Ducha jako záruku“ (2 Kor 1,22). Tato pečeť Ducha svatého znamená, že naprosto patříme Kristu, že jsme navždy k jeho službám, ale také je příslibem božské ochrany ve velké (konečné) eschatologické zkoušce.

1297. Posvěcení posvátného křížma je důležitým okamžikem před slavností biřmování a v jistém slova smyslu tvoří její součást. Na Zelený čtvrtek během mše při svěcení olejů biskup světit posvátné křížmo pro celou svoji diecézi. Ve východních církvích je toto svěcení vyhrazeno dokonce patriarchovi: Antiochijská liturgie se takto vyjadřuje v epiklezi posvěcení posvátného křížma: „[Otče ... sešli svého svatého Ducha] na nás a na tento olej před námi a posvět' jej, aby byl pro všechny, kteří jím budou pomazáni a poznamenáni: svatým křížmem (myron), kněžským křížmem, královským křížmem, pomazáním radosti, šatem světla, pláštěm spásy, duchovním darem, posvěcením duší i těl, věčným štěstím, nezrušitelnou pečeti, štítem víry a nepřemožitelným pancířem proti všem nástrahám Protivníka.“

1298. Když se biřmování slaví odděleně od křtu, jak tomu bývá v římském obřadu, liturgie svátosti začíná obnovou křestních slibů a vyznáním víry biřmovanců. Z toho jasně vyplývá, že biřmování navazuje na křest. Je-li křtěn dospělý, dostává ihned biřmování a přijímá Tělo Páně.

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Augustinova katecheze

Někoho možná překvapí, že zcela první systematická metoda katechetického výkladu především pro dospělé pochází teprve z doby, do které se narodil pozdější velký filozof a teolog svatý Augustin. Bylo to v roce 348, tedy šest let před Augustinovým narozením, kdy svatý Cyril Jeruzalémský vydal první ucelený spis 24 katechezí o člancích víry. Katechetické spisy všeobecně měly za úkol především zajistit dostatek vhodného a pokud možno i jednotného materiálu pro vyučující adepty na konverzi ke křesťanství, některé z nich ale byly určeny spíše pro vlastní studium takových uchazečů, samozřejmě v případě jejich gramotnosti. Ta za Augustinova života a ještě dlouhá staletí poté zdaleka neznamenalala samozřejmost a normu.

Učení Dvanácti, známé jako *Didaché*, pocházející z 1. století po Kristu, je v mnoha směrech pozoruhodné dílo, se kterým by se měl důkladně seznámit každý křesťan, například už jen proto, že některými Otcí církve bylo automaticky přiřazováno do kánonu Písma. Pro nás je ale v tuto chvíli zajímavé především tím, že už v prvním století, kdy teprve pod jmény tří známých apoštolů vznikala evangelia, poznáváme první důslednou snahu o ujasnění a sjednocení hlavních bodů křesťanského života, svátostí, pedagogiky a podobně.

Z dalších spisů, které se po *Didaché* zabývaly katechetikou, jmenujme například významné dílo *Paidagogos* Klementa Alexandrijského, představitele největší dobové katechetické školy v Egyptě, práci svatého Ireneje pod názvem *Demonstratio praedicationis apostolicae*, nebo *Katechésies* svatého Řehoře z Nyssy a podobné.

Jak už z jeho pozdějšího čestného titulu Učitel církve, ale hlavně z jeho původního i pozdějšího povolání vyplývá, Aurelius Augustinus byl celou podstatou své osobnosti především roditelý vynikající kantor, který po své konverzi zcela logicky přeměnil svůj původní záměr z vrcholného umění rétoriky na velmi úspěšnou evangelizační a katechetickou práci. Jeho celoživotním příkladem mu byl - stejně jako celému církevnímu učení - apoštol Pavel; a podobně jako on dokázal Augustin trpělivým, ale vysoce emotivním způsobem strhnout své posluchače pro věc víry. Katechetické příručky a učení jmenovaných autorů, ale i mnohých jiných, pečlivě studuje a vybírá si z nich pro něho to nejpodstatnější, aby pak na tomto už osvědčeném základu postupně sám vypracoval rozšířenou systematickou metodu výuky. Tu velmi obratně přizpůsoboval aktuálním duchovním potřebám své doby s ohledem na širokou rozličnost věku, vzdělání a intelektu uchazečů o přijetí do severoafrické katolické církve. Tato katechetická metoda se samozřejmě netýkala pouze zájemců o křest, ale autor jí s úspěchem využíval i při dalším náboženském vzdělávání příslušníků své církve.

Podstata metody výuky svatého Augustina pro větší děti a dospělé je stejná, jakou známe ze současných katechezí bratrů augustiniánů, tedy především názorný výklad dějin spásy podávaný neškolometským a pro posluchače velmi přitažlivým způsobem. Katechumen tak stejně jako za Augustina i dnes nejprve poznává náboženské pravdy, které tvoří základ církevního učení, a posléze je jeho pozornost směřována k některým historickým událostem a osobnostem, které mají už konkrétněji poukazovat na Boží záměry se svým stvořením. Energickým a zároveň laskavým zaujetím katechety, jeho schopností trpělivě diskutovat a ochotně odpovídat na rozličné otázky, improvizací variabilitou, ale i pomocí dalších osvědčených rétorických pomůcek je posluchač postupně stále hlouběji vtahován do celého procesu spásy skrze lásku Krista Ježíše a nakonec dospívá do stadia poznání, kdy chce sám být jeho radostným a nadšeným svědkem.

V okamžiku uvedení do církve pokřtěním byl katechumen tehdy stejně jako dnes vybaven velmi solidními základy církevního učení, počínaje starozákonním líčením vzniku světa a následných osudů vyvoleného židovského národa, přes příchod Ježíše na svět a jeho několikaletou spasitelskou misi, smysl jeho umučení, vznik církve a nového křesťanského náboženství, a konče současnou situací církve a jejím postavením v současném světě. Dokáže se již orientovat v základech Písma a jeho novozákonních evangeliích, v tajemném uspořádání Nejsvětější Trojice, v mariánské úctě, v cestě spasení a podobně, a svojí víru se nejenže nebojí veřejně vyznat, ale především je v ní nyní nepředstíraně šťastný.

Nově pokřtěný, který prošel pečlivou přípravou podle katechetické metody svatého Augustina, by měl mít také jasnou představu o samotné podstatě své víry, o naději ve spásu skrze nekonečnou lásku Boha k lidem,

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

ale i o tom, jak se sám chce podle svých možností aktivně podílet na životě církve a církevního společenství, jehož se stává členem. Měl by už být připravený nejen od Boha přijímat všechny dary, které nabízí, ale Bohu skrze své bližní také sám dávat alespoň v té míře, jak ho učí jeho nová víra, a jak mu napovídá jeho svědomí. Skutečně věřit srdcem ale neznamená jen pouhou příslušnost k určité církvi; život ve víře má znamenat především odpovídající způsob života každého věřícího člověka. I to měl svatý Augustin na mysli, když své katechetické spisy sepisoval, a to je na celé víře v Boha jistě to nejdůležitější.

Marcel.

Byla Noc kostelů.

Spousta lidí, hlavně naše mládež, měla plné ruce práce s jejím zdárným průběhem. Několik z nás dělalo s menším či větším úspěchem průvodce u oltářů. Oslovila jsem pár lidí, kteří si pročítali zavěšené texty, jedni se mne zeptali „Parlez vous Francais?“ „No, perdon, un poco Español i tože govorju po rusky...“ „Hm, au revoir“. Tak i cizinci...

Přišla maminka s klukem a zajímali se o světce ve skleněné rakvi (jaké štěstí, že i já jsem se pídila po tom, kdo to je, tak jsem mohla něco říci), vzápětí mi Maruška „předala“ malou skupinku starších žen, které všechno zajímalo (ta ostuda, když jsem nebyla schopna si vzpomenout, kdy je svátek svatého Mikuláše Tolentinského!). Po hodině jsem přenechala své místo další průvodkyni a mohla jsem se věnovat fotografování, to je moje veliká radost.

Nevím, kdo přesně vymyslel srdce z hořících svíček v presbytáři, ale v každém případě ho za ruku vedl svatý Augustin a Duch Svatý mu pošimral mozkové závity. Fotila jsem to srdce skoro od počátku, v různých okamžicích vývoje. Až ke konci za mnou přišel otec Juan a poslal mne vyfotit vlastně už konečné stadium, nakonec ještě zhasl světla a já honem fotila a fotila ten zářící obrazec ze všech stran.

A pak jsem se vedle srdce postavila a vstřebávala jsem to teplo, které z něj vycházelo, tu obrovskou energii, která z něj vyzařovala. A najednou jsem si všimla dívky nebo mladé ženy, na které bylo vidět, jak moc si zakládá na svém chování a oblečení, jak vstoupila mezi hořící svíčky, jednu tam opatrně přidala, chvíli se zarazila a najednou tam uprostřed tohoto srdce začala skákat „panáka“ jako malá holka. V první chvíli jsem na ní měla zlost, že ruší ten klid a pohodu a pak jsem si najednou uvědomila, že hořící srdce v ní probudilo dětskou radost a tak nějak v ten okamžik zapoměla na věk, vzhled a prostě byla jen radostné dítě.

A já tam stála, z očí mi lily „slzy jako hráčky“ z toho úžasného pocitu klidu a pohody.

Děkuji tomu člověku nebo těm lidem, kteří srdce vymysleli a těm (Jakubovi a ostatním), kteří tam drželi stráž a lidem rozdávali svíčky, aby i oni mohli vytvořit toto překrásné hořící srdce.

Hanka

Český "Forrest Gump"

Snad každý zná velmi povedený film o Forrestu Gumpovi - prostém člověku, který se ve vážných situacích choval úplně jinak, některé věci nechápal, byl zásadový a moc nerozumněl některým srandičkám, které jeho přátelé dělali.

Takto podobně si připadám ve Španělsku. Jednou po mně učitelka ve třídě španělštiny chtěla, abych vysvětlil svému spolužákovi, co znamená sujatedor (podprsenka). V češtině to není žádný problém, ale v té chvíli, kdy byly přítomné ve třídě další dámy, jsem marně hledal vhodná slova. Jak jsem se cítil?

Zkuste si dát na pusu kolíček a vysvětlit bratru či sestře ve farnosti, co je to sujatedor. Bohužel, v mém případě by mi nepomohla ani názorná ukázka tím, že bych si svlékl tričko a ukázal, co je to sujatedor. Říkal jsem, že nevím, ale učitelka chtěla svým naléháním podpořit moji kreativitu - ta ovšem dosáhla svých hranic. A tak jsem nasadil výraz á la Forrest Gump a spokojeně se usmíval. A podobných situací tu mám hodně :). A takové prožívám radosti i strasti se španělštinou.

Myslím na všechny komunity ve farnosti a vždy se při modlitbách ptám našeho Pána: „Copak se u sv. Tomáše děje?“ Jsem moc rád za vaše vzkazy, e-maily a zprávy na facebooku. Díky nim si stále připadám blíže u vás a mohu se konkrétněji modlit a prosit Pána o jeho požehnání a lásku, kterou tolik potřebujeme, abychom mohli pokračovat v tom našem „pozemském pachtění se“.

¡Feliz vacaciones!

Br. Miroslav Orel

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

Výtvarný seminář u sv. Tomáše, pondělí 2. července – sobota 7. července 2012 **Poslední tři volná místa!**

6 dní od 9:30 do 16:30 (hodinová přestávka na oběd).

Maximální počet účastníků: 10.

Seminář vede Fr. Richard G. Cannuli, OSA

Náplní semináře je malba ikony sv. Augustina z Hippo, 11x9 palců (cca 23x28 cm). Malba bude provedena podle byzantské ruské tradice – desková malba vaječnou temperou, vykládaná 22karátovým plátkovým zlatem. Materiál bude zajištěn.

Seminář poskytne účastníkům také čas k reflexi nad spiritualitou „ikon“ ve smyslu jejího místa v církvi a symbolismu, který je používán při její tvorbě. Účastníci semináře si odnesou dokončenou ikonu. Cena semináře je 420.00 USD.

Důležité: NENÍ ZAPOTŘEBÍ ŽÁDNÝ UMĚLECKÝ TALENT, jen vlastní úsilí a touha.

Přihlášky: osaprag@augustiniani.cz

**Zápis ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1,
uskutečněného dne 14.června 2012 v 19:45 hod. v refektáři kláštera sv.Tomáše**

Program

- 1) Úvodní modlitba;
- 2) Zhodnocení naplnění plánu činností 2011/2012;
- 3) Náměty = výhledy pro plán činnosti na 2012/2013;
- 4) Závěrečná modlitba

ad 2) zhodnocení naplnění plánu činností za období 2011/2012

a) ekonomická situace:

- pokračovalo se v opravě vnější fasády kostela sv.Tomáše (do ulice Letenská) - je před dokončením
- pokračovalo se v opravě varhan (otázka dalšího uvolňování peněz z evropských fondů je velmi problematická, bude podána další žádost na pokračování v opravě)
- ekonomické vyhodnocení posledních akcí: Noc kostelů a Farní slavnosti na Kampě – bude do konce června, ale předběžně se jeví jako úspěšné (tedy ne ve finanční ztrátě)

b) činnosti, především v období leden-červen 2012:

- k významu **BIŘMOVÁNÍ** (vliv působení Ducha svatého) v životě farníků
- průběžně jsme se řídili dle myšlenek uvedených v jednotlivých měsících Tolle Lege, promluvy byly zaměřeny k darům Ducha sv., projekce filmu „**Popieluszko. Svoboda je v nás**“ byla sice ne příliš početně navštívena, ale setkala se s ohlasem, uskutečnil se zájezd farníků (české i španělské komunity) do Polska (Licheň), zapojení a velké nasazení skupiny mládeže do organizace Noci kostelů a letošních 1. farních slavností na Kampě bylo velmi pozitivní.....

Ještě nás čeká:

- 26.6.-30.6.: Tábor dětí a rodičů (škola a školka) ve sv.Dobrotivé
- vyvrcholením tohoto období bude 30.6. ve Svaté Dobrotivé biřmování (14 biřmovanců ze všech komunit, které působí ve farnosti sv.Tomáše a ze Zaječova) za přítomnosti pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duky OP, který odpoledne rozdá dětem ze školy a školky sv. Augustina vysvědčení
- 15.7.-24.7.: tábor dětí ve sv.Dobrotivé
- 30.7.-3.8.: setkání augustiniánské mládeže ve sv.Dobrotivé

ad 3) Náměty = výhledy pro plán činnosti na 2012/2013

- P.Vít vyzval všechny, aby se zamysleli nad možnými aktivitami, které bychom pro příští „rok“ ve farnosti uskutečňovali, vylepšení stávajících činností.....
- P. Vít navrhuje, aby příští rok při slavnosti „Těla a Krve Páně“ byla pout' v pořadí: 1. „oltář“ kostel sv.Tomáše, 2. „oltář“ kostel sv. Mikuláše (v příštím roce se v kostele opět plánují pravidelné bohoslužby), 3. „oltář“ kostel P.Marie pod řetězem a 4. „oltář“ v kostele sv.Josefa (francouzská komunita bude upozorněna předem, že se bude tato slavnost konat)

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

- P.Juan především zdůrazňuje, abychom se zamysleli nad tím, že máme být nejen pastýři, ale hlavně „rybáři lidí“
 - příští rok bude zaměřen na **rok eucharistie** a **rok víry**,

Další setkání pastorační rady se uskuteční ve čtvrtek 13.9.2012 v 19:45 v refektáři kláštera

Další setkání ekonomické rady se uskuteční ve čtvrtek 20.9.2012 v 19:45 v refektáři kláštera

Zapsala: 15.6..2012 Marie Hradecká

Malé zastavení na prahu prázdnin

Prázdniny – každému se vybaví něco jiného, při vyslovení toho magického slova *prázdniny*. Děti školou povinné mají vidinu dvou měsíců volna od školy, od psaní úkolů, připravování se na každou novou hodinu, že se každé ráno probudí a nebudou muset myslet na to, zda se naučily látku, ze které budou zkoušené.....

Studující mládež už má celé ty dva měsíce rozplánované na různé své aktivity, ať už jsou to různé brigády, nebo tábory nebo rekreace podle vlastního přání.

Maminky mají plnou hlavu starostí, aby v pravý čas vypravily své děti na všechny ty předem naplánované aktivity – ať už se jedná o tábor, nebo pobyt na chatě, či chalupě, nebo o společnou rodinnou rekreaci.

Otcové plánují, jak a kdy přepraví své nejbližší tam, kam společně plánovali, aby byli všude včas a v pravou chvíli.

Senioři, kteří mají vnoučata, se těší, že během léta si je víc užijí, než během běžného roku.

Senioři, kteří nikoho nemají, si říkají – to bude v kostele během bohoslužeb zase málo lidí, se kterými bychom si mohli popovídat.

Naši bezdomovci se budou těšit na září, kdy opět v sobotu ráno budou moci přijít vystát frontu na polévku a v šatníku si vybrat nějaký ten čistý kus oděvu.

My všichni bychom si měli uvědomit, že dva měsíce prázdnin jsou dobou, kdy bychom se mohli v tom všednodenním shonu alespoň na chvíli pozastavit a radovat se z chvíle klidu, ze slunce, z nové krajiny, kterou v rámci své prázdninové dovolené navštívíme, z nových lidí, které potkáme a z každé chvíle, kterou během bytí krátkých děkovných modliteb budeme trávit s Bohem. Protože prázdniny jsou všechno možné, jen ne volno od Boha.

Přeju všem krásné prázdniny!

Marie H.

Pout' POLSKO

Na pout', pořádanou naší farností spolu s farností sv. Vojtěcha (ne v Dejvicích, ale u Národního divadla), se mi docela nechtělo. Tedy abych byla přesnější, spíše jsem přemýšlela, jestli je vůbec vhodné jet s mými zdravotními problémy, ke kterým se přidal ještě zánět čelistního kloubu. „Ale co“, řekla jsem si nakonec, „stejně se budeme „jen“ modlit nebo sedět většinou v autobuse, snad to zvládnou.“ To jsem ještě netušila, jak velkou sílu toto „jen modlit“ bude mít.

Takže jsme v pátek, brzy po ránu, vyjeli. Za naši farnost paní Malínská, Andulka Kokošková, Jarda Peterka, já s manželem, Susan – Irka mluvící anglicky, manželé, jejichž dcera pracuje ve Škole sv. Augustina, spousta španělsky mluvících žen a mužů – vedení a opečovávání Otcí – naším Mariuszem Vítem a Richardem za farnost svatého Vojtěcha – oba jsou polští kněží, takže jsme se měli jak v bavlnece :-). První zastávka – až v Polsku. V autobuse je veselo, se španělskou komunitou jinak ani nelze. Modlitby, zpěv, smích. Paráda. Řidič, typický ateista – avšak hodný člověk, nevěří vlastním očím a uším, vše stále komentuje brbláním, které se však ukázalo pro nás jako docela roztomilé. Potřeboval se prostě cítit důležitě, mít na vše svůj názor, a tak jsme ho v tom podporovali. Ostatně, myslel to s námi dobře :-), jen si myslel, že za nás nese zodpovědnost pouze on sám, nikoliv i Bůh. Večer jsme dojeli na místo – do Staré Licheně. Tedy – to byla ale stavba! – jako v Římě, ohromná bazilika (*Matky Boží Bolestné – Licheňské – postavené v roce 2004*) na velikém prostranství. Ubytovací dům – tedy spíše palác – nese jméno Archa. Vše veliké, mohutné, velkolepé. Oslava Boha v celé kráse. Myslím, že než by člověk celou ubytovací budovu prošel, strávil by tím půl dne. Ubytování po čtyřech, já s Ivanem jsme na pokoji s „Veverkovými“.

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

Druhý den naší poutě – krásné, slunečné ráno. Skutečně tedy rozlehlý, velkolepý chrám, obrovská kopule, sluncem září.

Mše svatá.

Hodně dětí přistupuje poprvé ke svatému přijímání. Na mnoha místech zpovědnice, všechny jsou plné a zpovídá se, u každé stojí fronty lidí. Po skončení mše sv. procházíme areálem, který je též veliký, ale až neuvěřitelně. Kromě hlavního kostela několik dalších kaplí, chodeb, ambítů, dalších sálů, schodišť, úplně dole ještě další skrytá kaple, před ní na širokém prostranství stěny, které jsou hustě ověšeny fotografiemi lidí, kteří se nějakým způsobem na této stavbě podíleli. A také veliký obraz – Poslední soud – nebe a peklo. Vycházíme ven. Všude samá zeleň, široko daleko se rozkládá krásně upravený park, stromy, sochy, jezírka, můstky, místní fauna. Prostě nádhera. Avšak spěcháme na oběd do Archy. Vaří velmi dobře, jídla jsou chutná a ceny hodně příznivé. Po krátkém odpočinku jedeme naším autobusem do lesa (*Gramblinský les - zde byl pověšen obraz Panny Marie vojákem Tomášem Klossowským, který byl těžce zraněn v bitvě u Lipska roku 1813, na místě, kde došlo ke třem zjevením Panny Marie pastýři Mikuláši Sikatkovi roku 1850*). V tomto lese to tedy všechno začalo, **tady se „TO STALO“ a toto místo je důvodem, proč je právě ve Staré Licheni poutní místo.** Chodíme po cestičkách a navštěvujeme místa zjevení, na kterých je teď postavena socha, která má zjevení představit. U posledního zjevení vcházíme ovšem do jeskyně. Dále zde stojí kostel, usazujeme se do lavic, modlíme se a posloucháme výklad našich Otců. Je krásný, slunečný den. Lesopark doslova provoněn modlitbami....

A je tu neděle, návrat domů. Vstáváme hodně brzy, před námi je hodně daleká cesta. Takže ještě před snídaní, ale samozřejmě po mši svaté (která je sloužena pouze pro naši skupinu, a to v kapli v Arše, úplně pod střechem). Odjždíme. Naši Otcové ještě pomáhají některým lidem, kteří nestíhají balení a rychlý odjezd, nosí a nakládají jim jejich zavazadla. Otec Richard vyjednal, že si uděláme ještě zajížděku, která ovšem bude stát za to. Pojedeme do míst, kde žila sestra Faustýna. Navštívili jsme kostel, ve kterém byla pokřtěna (*obec Šwinice Warckie*) a do kterého chodila. Dotýkala jsem se zpovědnice, kde se zpovídala! Ohromný zážitek a síla modlitby. Asi 2 km odtud, ve vedlejší vesnici (*Glogowiec*) je její rodný dům. Každému přeju a doporučuju, aby se tam podíval. Domek prostý, čistý, útulný. Helena Kowalská (*vlastní jméno sestry Faustýny*) zde žila se svými rodiči a devíti sourozenci (*narodila se zde 25.08.1905 jako třetí z desíti dětí, později měla vidění zkrvaveného Ježíše, vstoupila do Kongregace Matky Božího Milosrdenství*). Náš další cíl – Częstochowa. Prodlíváme se davy lidí na tomto významném místě, je to úžasné, protože jsme zrovna přítomni odkrývání obrazu Černé Madony. Odkrývání probíhá za slavnostního znění fanfár, je to velký zážitek, při kterém běhá doslova mráz po zádech. Modlím se, moc se modlím a starosti odevzdávám Tobě, Ježíši. Protože vím, že jsi tu s námi. A jedeme domů. V autobuse jsme skoro všichni usnuli. Až na pana řidiče, samozřejmě, který se snad už smířil se svojí nestandardní posádkou. Tedy jsme mu v Praze poděkovali za to, že nás s Boží pomocí dobře dovezl (pan řidič sice namítal něco v tom smyslu, že tak to není, že jen on sám, jeho ruce a nohy nás dovezly, ale Otec Richard pohotově odpověděl, že „pýcha předchází pád“, však to znáte). V každém případě, díky Vám, pane řidiči, za bezpečný odvoz, díky vám, Otče Richarde, Otče Víte Mariuszi, za vzorné vedení. Díky paní Malínské (nejstarší poutnici) a Jessice (nejmladší poutnici), že jsme uzavřeli dobrou partu.

V neposlední řadě - DÍKY TOBĚ, PANE.

Radka D.

Víš, že...?

- * 3. července slavíme ve farnosti **svátek hlavního patrona sv. Tomáše**. Poutní slavnost v 9:30 hod.
- *Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 17. září.
- *V neděli **26.srpna** slavíme tento rok **slavnost sv. Augustina**; v kostele sv. Tomáše bude od **9:30** hodin slavena poutní mše svatá
- * Úklid kostela během prázdnin vždy v pátek po 15:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

Biřmování ve sv. Dobrotivé.

Mše sv. s biřmováním bude ve kostele ve sv. Dobrotivé v sobotu 30.6. od 14 hodin. Všichni jste srdečně zváni. Pozvání na biřmování přijal pan arcibiskup Dominik kardinál Duka, OP. Na cestu do sv. Dobrotivé bude k dispozici autobus, který odjíždí ve 12:00 hodin od kostela. Je třeba se přihlásit v sakristii.

Po mši sv. pan arcibiskup předá vysvědčení dětem z naší školy sv. Augustina.

Přijďte s námi slavit: s nadějí a radostí!

V rámci oslavy 750let augustiniánů v Čechách organizujeme, jak bylo avizováno, pouť do bývalého augustiniánského kláštera a kostela **sv. Augustina ve Vrchlabí**, abychom si připomněli historii Řádu v tomto městě. Pout' se uskuteční na den sv. Augustina 28.8. V programu je mše sv. v kostele sv. Augustina a prohlídka bývalého kláštera (v současnosti muzeum města). Cesta je organizovaná autobusem z Prahy ve 13:00 hodin a zpět okolo 21:30 hodin. Je třeba se přihlásit v sakristii kostela.

V těchto měsících mají **narozeniny** tyto naši farníci:

Červenec: Matěj Kučera, 2.; Jan Pech, 7.; Josef Jílek, 9.; Anička a Liduška Brčákovy, 11.; František Futera, 14.; Marie Lochmanová, 15.; Václav Brčák, 15.; Romana Herzingová, 20.; Andulka Šárová, 23.; Milena Uberallová, 24.; Tomáš Brousil, 27.; Marie Rosa, 30.; Jaroslav Urban, 31.

Srpen: Jakub Kučera, 1.; Jaroslav Urban, 2.; Helena Pajskrová, 4.; Tomáš Hovorka, 8.; Julie Telcová, 10.; Zdeněk Trefný, 16.; Marie Jelínková, 16.; Lucie Doležalová, 21.; Jana Pechová, 24.; Natálie Akovantseva, 27.; Jarmila Attlová, 31.

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme.

Dobrou chuť

Kuřecí křidélka nebo paličky na medu

Slíbila jsem Vám pár medových receptů, tak tady je jeden slaný.

Na marinádu budeme potřebovat: 5 lžíc kečupu, 3 lžice medu, 3 lžice sojové omáčky, 2 lžice plnotučné hořčice, 1 prolisovaný stroužek česneku, 1 lžičku červené papriky, špetku pepře, špetku soli a 3 lžice oleje.

Křidélka nebo paličky (spodní část kuřecích stehýnek) trochu osolíme (málo, marináda bude taky slaná, lepší je to přisolit při pečení) a namočíme do marinády. Můžeme to upéct hned, ale také to nechat naložené pár hodin. I s marinádou dáme do kastrolu nebo pekáče a pečeme v předehřáté troubě při 170 stupních asi hodinu. Podle potřeby podléváme vodou, aby se nám to nezačalo připalovat. Pečeme asi hodinu, dokud maso není měkké. Podle chuti můžeme přisolit nebo přidat sojovou omáčku.

Podáváme s chlebem nebo s brambory, dobré jsou i hranolky.

Přeji Vám krásné prožití prázdnin, klidnou dovolenou a těším se, že po prázdninách budeme v receptech zase pokračovat.

Dobrou chuť

Hanka

Tábor školy sv. Augustina

„Staneme se rytíři!“

Augustiniánský klášter sv. Dobrotivé.

Zaječov od 26.6. do 30.6. 2012

TÁBOR 2012

Oldřich z Valdeka a 13. století

Sv. Dobrotivá 15. – 24. července
2012

„Radujte se v Pánu, opakujte, radujte se!“

Mezinárodní setkání mládeže
slovanských národů ve sv.
Dobrotivé 30.7.-3.8.

Příští číslo Tolle Lege vychází 2. září

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2012

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

„Zpívej a putuj; na konci cesty stojí Bůh“ (Sv. Augustin)

Příští číslo Tolle Lege vychází 2. září

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2012

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

